

การจัดเก็บความรู้

การหาศูนย์เพลลาใบจักรในงานสร้างเรือ

---

๑. ผู้ดำเนินการ

๑.๑ ผู้จัดเก็บความรู้ น.ต.วิสิฎฐ พุกะทรัพย์

๑.๒ เจ้าขององค์ความรู้ นายมงคล ธรรมธ

๒. วัตถุประสงค์

การหาศูนย์เพลลาใบจักร ในงานสร้างเรือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้การติดตั้งเพลลาใบจักร และอุปกรณ์ในระบบเพลลาใบจักร เป็นไปอย่างถูกต้อง ตามหลักวิศวกรรม มีคุณภาพ อันจะส่งผลต่ออายุการใช้งานของอุปกรณ์ในอนาคตต่อไป

๓. ขอบเขตของงาน

การหาศูนย์เพลลาใบจักรในงานสร้างเรือ เป็นการหาตำแหน่งการติดตั้งเพลลาใบจักร และอุปกรณ์ในระบบเพลลาใบจักรที่เกี่ยวข้อง และใช้วิธีการ เทคนิคในการติดตั้งต่างๆ เพื่อให้การติดตั้งอุปกรณ์ในระบบเพลลาใบจักรเป็นไปอย่างถูกต้อง เน้นเฉพาะงานหาศูนย์ และติดตั้ง เพลลาใบจักร อุปกรณ์ในระบบเพลลาใบจักร ใบจักร ตลอดจนอุปกรณ์ในระบบขับเคลื่อนที่เกี่ยวข้อง ในงานสร้างเรือ โดยเป็นงานติดตั้งระบบเพลลาใบจักรในงานสร้างเรือเท่านั้น ไม่ครอบคลุมงานซ่อมทำแต่อย่างใด

๔. ขั้นตอนการหาศูนย์เพลลาใบจักร ในงานสร้างเรือ

ขั้นตอนการดำเนินการ

๑. เตรียมการและตรวจสอบความพร้อม
๒. กำหนดตำแหน่งเป่าที่ฝาถังหน้าห้อง เครื่องจักรใหญ่ และท้ายห้อง เครื่องจักรใหญ่ ซึ่งลวดแนวแกนเพลลา
๓. สร้างช่องผ่านฝาถังท้ายห้องเครื่องและเปลือกเรือออกทางท้ายเรือ
๔. ติดตั้งเป่าท้ายเรือสุดและซึ่งลวดตลอดความยาวแนวแกนเพลลา
๕. ตรวจสอบแนวแกนเพลลา
๖. ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงตัวเรือในช่วงตลอดความยาวเพลลา
๗. ติดตั้งกล้องเล็ง
๘. ตรวจสอบขนาดมิติตามแบบ
๙. ตัดเปิดฝาถังท้ายห้องเครื่องจักรใหญ่เพื่อติดตั้งเพลลาและอุปกรณ์
๑๐. ตัดเปิดเปลือกเรือเพื่อติดตั้งกระบอกตีฟุต
๑๑. ติดตั้งกระบอกตีฟุตและโย่งโย่โดยการเชื่อมเลี้ยงศูนย์
๑๒. หาศูนย์และติดตั้งเรือนแบร์ริงและแบร์ริงรองรับเพลลาทุกตัว
๑๓. ประกอบเพลลาใบจักร

๑๔. ติดตั้งเครื่องจักรใหญ่และเกียร์

๑๕. ทาศูนย์เพื่อประกอบหน้าแปลนเพลลาเข้ากับหน้าแปลนเกียร์(เรือลอยน้ำ)

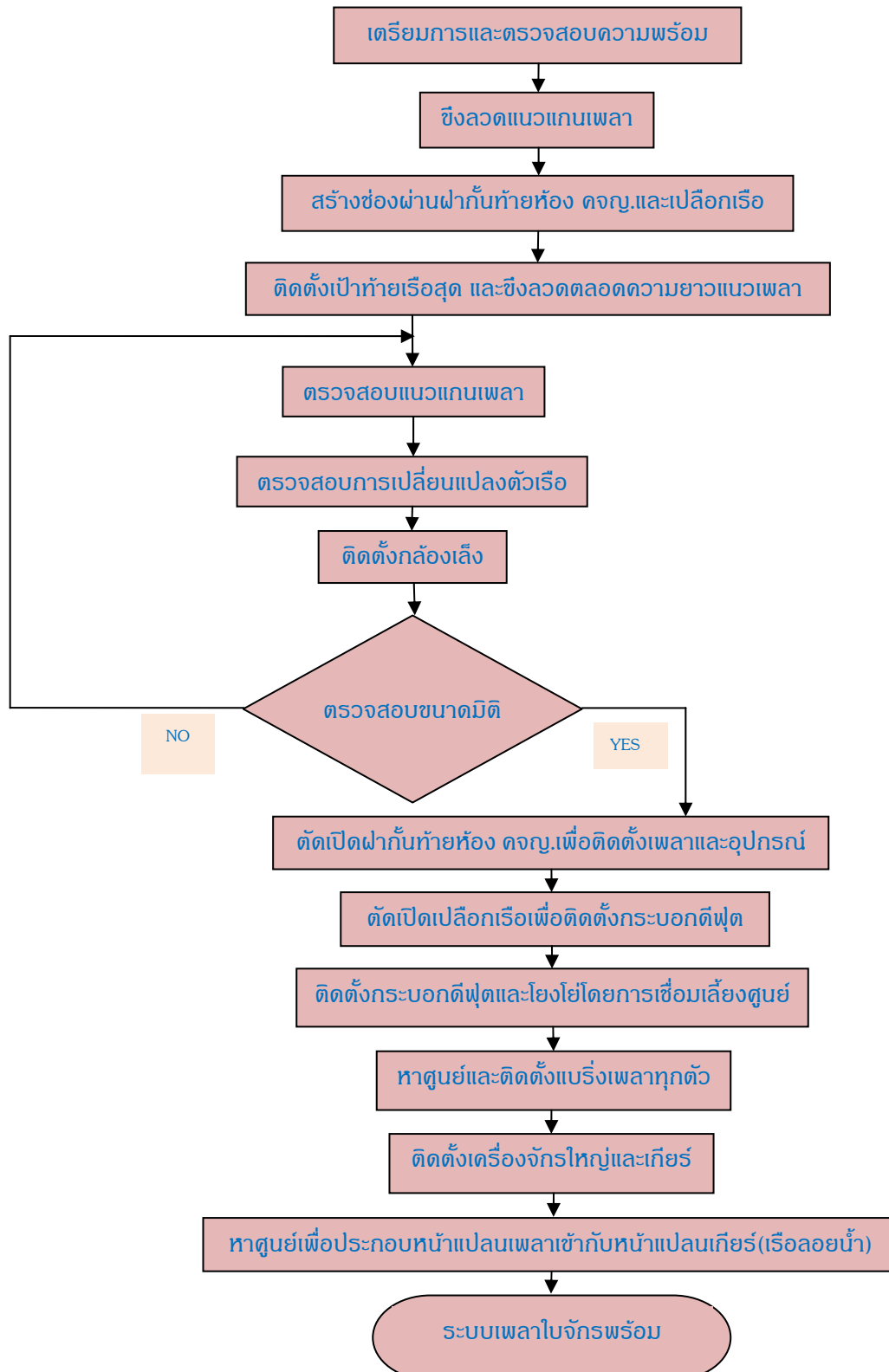
๑๖. เรือพร้อมสำหรับการทดสอบทดลองในลำดับต่อไป

---

๕. ผังการทำงาน

การหาศูนย์เพลลาใบจักรในงานสร้างเรือ

ผังการทำงาน (Flow Chart)

๖. การหาศูนย์เพลลาใบจักรในงานสร้างเรือ

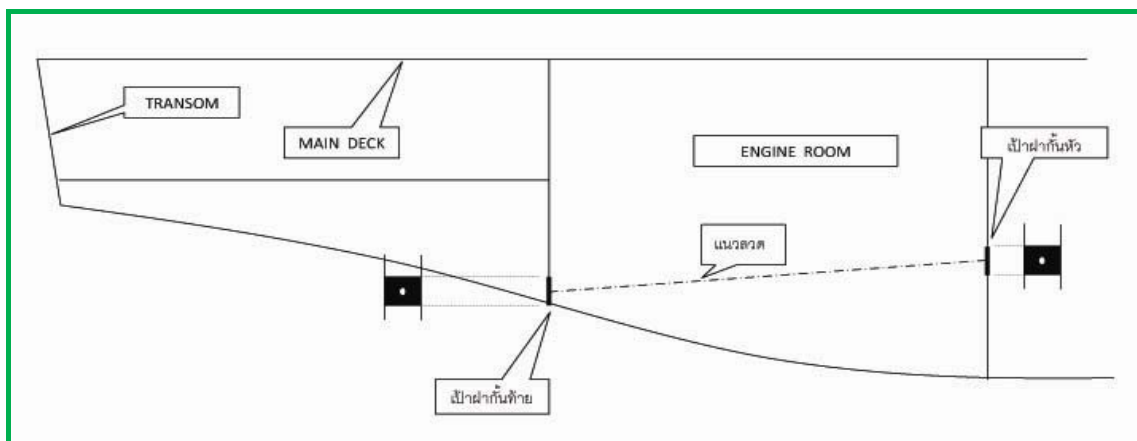
ขั้นตอนการดำเนินการ

๖.๑ เตรียมการและตรวจสอบความพร้อม

- โดยเจ้าหน้าที่ขยายแบบ โรงงานต่อเรือเหล็กฯ ตรวจสอบระดับแนวตัวเรือ และเป็นผู้กำหนดตำแหน่งของจุดอ้างอิงต่างๆ จากลานขยายแบบ และแบบสร้างเรือ
- ความพร้อมของตัวเรือสำหรับการหาศูนย์เพลลาใบจักร มีขอบเขตดังนี้
  - ✓ เปลือกเรือตลอดลำ กังต่างๆ ใต้ดาดฟ้า TANK TOP ประกอบและเชื่อมประสานเรียบร้อย
  - ✓ ประกอบและเชื่อมพื้นดาดฟ้า MAIN DECK เรียบร้อย พร้อมติดตั้งอุปกรณ์บนดาดฟ้าเช่น ฝาปิดผนึกน้ำช่องทางขึ้น ลง, พุก, ท่วงร้อยเชือก, ฐานยึดราวรอบเรือตลอดจนแผ่นต่อแนว DECK และฐานแทนอื่นๆ เชื่อมประสานเรียบร้อย เชื่อมประสานแนวฝา กันและช่องทางเดินต่างๆ ในชั้น LOWER DECK เรียบร้อย โดยร่วมพิจารณากับโรงงานต่อเรือเหล็กฯ

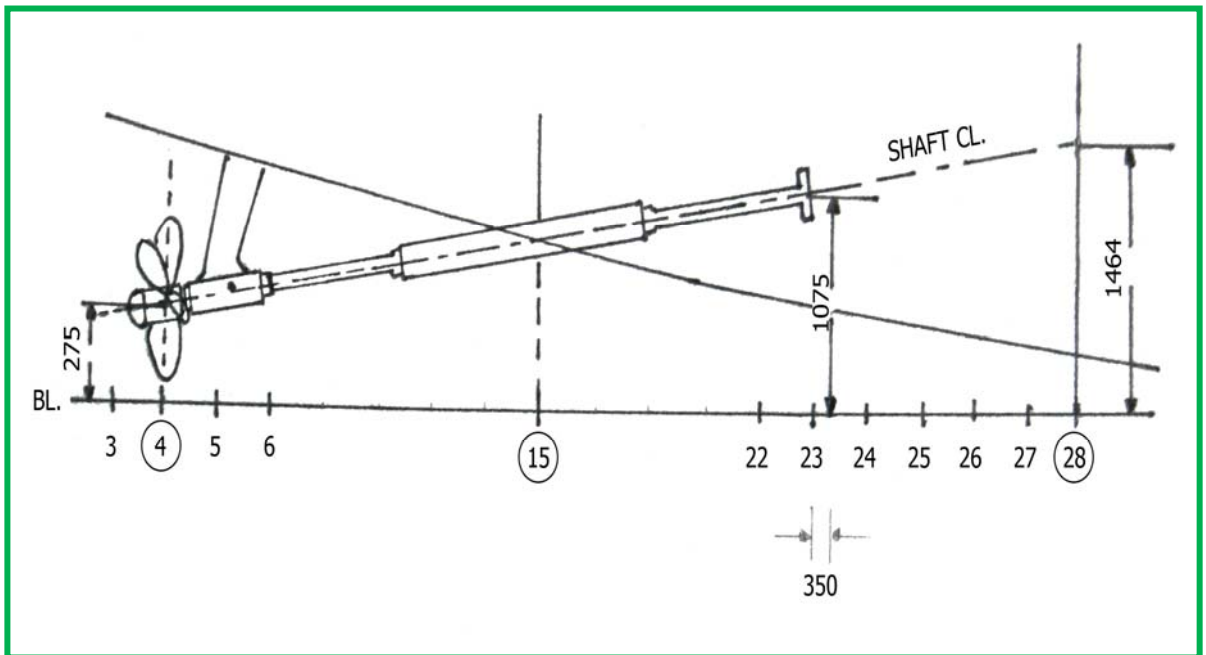
๖.๒ กำหนดตำแหน่งและติดตั้งเป้าที่ฝา กันหน้าห้องเครื่องจักรใหญ่ และท้ายห้องเครื่องจักรใหญ่ ชิงลวดแนวแกนเพลลา

- เจ้าหน้าที่ขยายแบบกำหนดตำแหน่งตามข้อมูลจากแบบและลานขยายแบบ
- กำหนดตำแหน่งเป้าหัว-เป้าท้าย

ภาพที่ ๑ การกำหนดตำแหน่งและติดตั้งเป้าที่ผนังหน้าห้องและท้ายห้องเครื่องจักรใหญ่

- กำหนดตำแหน่งที่จะเจาะเปิดฝาเก็บและเปลือกเรือ เพื่อขึงลวดผ่านตลอดแนวแกนเพลลา ถึงเป้าท้ายเรือสุด
- ตรวจสอบมุมมองตา (ตรวจสอบจากระยะหน้าแปลนท้ายเกียร์) มุมมองตาการวางตัวของแนวแกนเพลลา เป็นมุมที่แนวแกนเพลลาทำกับระนาบเส้นอ้างอิง (BASE LINE ; BL.) โดยทั่วไปแบบจะระบุไว้เป็นค่าโดยประมาณ (Approximation)
- *วิธีการตรวจสอบมุมมองตาแบบอื่น*
  - ✓ วัดจาก ศูนย์กลางเพลลา (SHAFT CL.) ตรงตำแหน่งกึ่งกลางพิซไบจักรถึง BL. ในแนวตั้ง(จากแบบ)หรือ วัดระยะห่างจากปลายใบจักรกับตัวเรืออยู่ในเกณฑ์หรือไม่
  - ✓ คำนวณจากทฤษฎีบทของ “พีทาโกรัส” เรื่องสามเหลี่ยมมุมฉากกล่าวว่า “ ด้านตรงข้ามมุมฉากยกกำลังสองมีค่าเท่ากับผลบวกกำลังสองของด้านประกอบมุมฉาก”

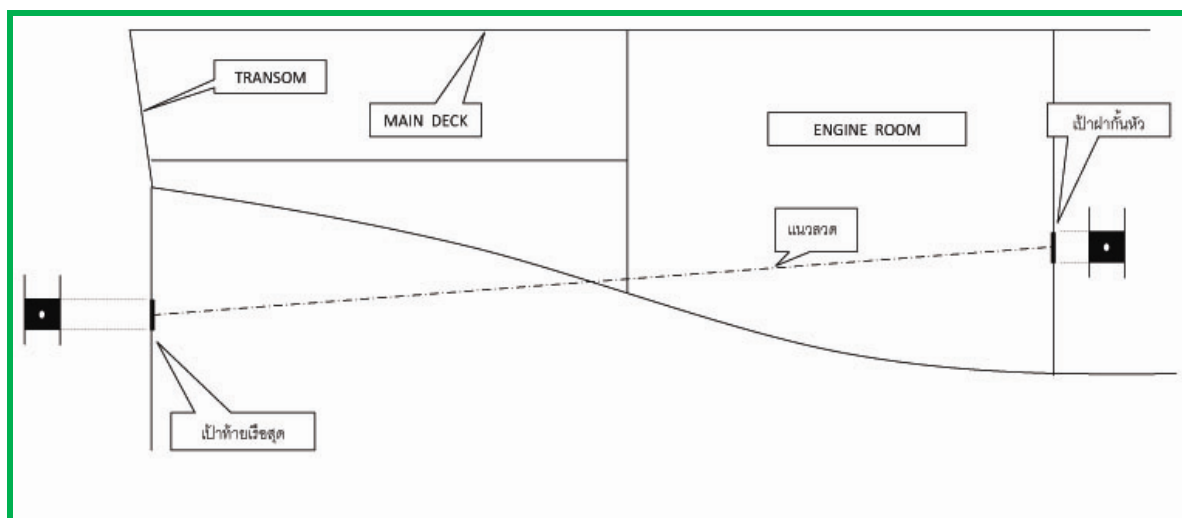

ภาพที่ ๒ แสดงแบบแนวแกนเพลา

ภาพที่ ๓ แสดงเครื่องมือวัดมุมแบบวางทาบ

- ตรวจสอบแบบที่ฝาปิดแต่ละห้องโดยอ้างอิงระยะความสูงจาก BL. ถึงแนวกึ่งกลางเพลลา
- ๖.๓ สร้างช่องผ่านฝาปิดท้ายห้องเครื่องและเปลือกเรือออกทางท้ายเรือ
- ดำเนินการต่อเนื่องจากข้อ 2
  - เปิดช่องตามตำแหน่งที่กำหนดที่ฝาปิดท้ายและเปลือกเรือ ใต้ประมาณ $\varnothing$ 50 มม.
- ๖.๔ ติดตั้งเป่าท้ายเรือสุดและซิงลวดตลอดความยาวแนวแกนเพลลา
- ตรึงลวดที่เป่าหัวผ่านฝาปิดจนถึงเป่าท้ายเรือสุด
  - ผ่านรอกที่ถ่วงน้ำหนักไว้ที่ปลายลวดด้านท้ายเรือ(ลวดเปียโนเบอร์ 6 และถ่วงน้ำหนัก 30 ปอนด์)

ภาพที่ ๔ ติดตั้งเป่าท้ายเรือสุดแล้วซิงลวด

ภาพที่ ๕ ตัวอย่างการติดตั้งเป่าท้ายเรือสุดที่เคยถูกใช้งานมาแล้ว

จากภาพที่ ๕ ตัวอย่างการติดตั้งเป่าท้ายเรือสุด จะเห็นแผ่นเป่าสี่เหลี่ยม เพื่อให้
เห็นได้ชัดเจน มีรูสอดผ่านลวดเปียโน ที่แผ่นทองเหลืองที่ติดตั้งอยู่ตรงกลาง และมีลูกรอก
ประกอบอยู่หลังจากที่ลวดถูกสอดผ่านรูออกมาแล้ว โดยลูกรอกเป็นเครื่องมือที่ใช้เปลี่ยน
ทิศทางของลวดจากแนวแกนเพลามาเป็นแนวตั้ง สำหรับรูลวดผ่านที่ใช้แผ่นทองเหลือง
เนื่องจากทองเหลืองมีความแข็งน้อยกว่าลวดเปียโนจึงไม่เกิดเหตุการณ์ขอบคมของรูกัดลวด
เปียโนจนขาด

๖.๕ ตรวจสอบแนวแกนเพลลา

- ต้องเข้าใจก่อนว่าแนวแกนเพลลาคือแนวเส้นลวดชดเชยด้วยระยะตกท้องข้าง
ของเส้นลวดแล้วซึ่งมีค่าสำเร็จที่บันทึกไว้แล้วใน มอธ.220-0003-3936
“การตั้งศูนย์เพลลาใบจักรและระบบขับเคลื่อนเรือ”

- ตรวจสอบระยะตามแนวแกนเพลลา ตามตำแหน่งที่จะติดตั้งอุปกรณ์ จาก หน้าแปลนเพลลาใบจักร (ท้ายเกียร์) ตามความยาวของเพลลาใบจักรจนถึง กึ่งกลางพิชใบจักร (ตามแนวลวด)
- ตรวจสอบความสูงแนวแกนเพลลาจากฐานแท่นเครื่องจักรใหญ่และเกียร์ ตรวจสอบระยะห่างของแนวแกนเพลลาถึงกึ่งกลางฐานแท่นเครื่องจักรใหญ่ ขวา-ซ้าย ของแต่ละเครื่อง
- ตรวจสอบองศาเพลลาที่ตำแหน่งท้ายเกียร์ และตรวจสอบระยะห่างของใบ จักรจาก BL ถึงศูนย์กลางเพลลา(เส้นลวดชดเชยด้วยระยะตกห้องข้าง)ที่ ตำแหน่งกึ่งกลางพิชใบจักร
- ตรวจสอบตัวเลขและตำแหน่งจากแบบและตัวเรือจริงอีกครั้ง
- สำหรับ เรือ 2 เพลลา ต้องตรวจสอบแนวเพลลาให้ขนานกันและมีองศา เดียวกัน
- กอด(คลาย)ไม้ค้ำยันตัวเรือ ตั้งแต่เป่าหัวจนถึงเป่าท้ายเรือสุด

๖.๖ ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงตัวเรือในช่วงตลอดความยาวเพลลา

- ติดตั้งเป่าในตำแหน่งที่กำหนด ที่จะติดตั้งอุปกรณ์ให้ศูนย์กลางเป่าอยู่ในแนว แกนเพลลา
- วัดค่าระยะผิดศูนย์ของแต่ละเป่า บันทึกค่าทุก 1 ชั่วโมง ติดต่อกันนาน 42 – 72 ชั่วโมง
- นำค่าอุณหภูมิและค่าเปลี่ยนแปลงของตัวเรือมาเป็นตัวกำหนดแนวแกนเพลลา (ค่าต่างของเส้นลวดแต่ละเป่า)
- ค่าที่ตัวเรือเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดคือ เส้นแนวแกนเพลลาจริง

๖.๗ ติดตั้งกล่องเลี้ยง

- ตรวจสอบแนวเพลลาโดยปรับเส้นกาะขนาดของกล่องเข้าหาเส้นแนวตั้งและ แนวระดับของเป่าท้าย และเป่าหัว แล้วล็อกกล่องให้แน่น และถือแนวนี้เป็น แนวหลัก ปรับเป่าของตำแหน่งเข้าหาเส้นเลี้ยงนี้ตามลำดับ จากท้ายเรือ มาหัวเรือทีละเป่า เสร็จแล้วทำเครื่องหมายพาดขวางระหว่างขาเป่านั้น ๆ
- ชิงลวดตามตำแหน่งที่จะติดตั้งอุปกรณ์

๖.๘ ตรวจสอบขนาดมิติตามแบบ

- ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลที่ได้ในข้อ 5,6

๖.๙ ตัดเปิดฝาถังท้ายห้องเครื่องจักรใหญ่เพื่อติดตั้งเพลลาและอุปกรณ์

- เปิดช่องตลอดแนวเพลลาตามขนาด และตามตำแหน่งที่จะติดตั้งอุปกรณ์นั้น ๆ (ชุดซิลกันน้ำที่ฝาถังท้าย)

๖.๑๐ ตัดเปิดเปลือกเรือเพื่อติดตั้งกระบอกตีฟุต

- ขนาดของช่องเปิดโดยสรุปได้มาจากลานขยายแบบ
- นำกระบอกตีฟุตเข้าตำแหน่ง โดยใช้ JIG และ ADJUSTING SCREW เป็นตัวช่วยปรับแต่ง ซึ่งลวดตึง ปรับแต่งให้กระบอกตีฟุตอยู่ในตำแหน่ง และให้ศูนย์กลางอยู่ในแนวแกนเพลลา

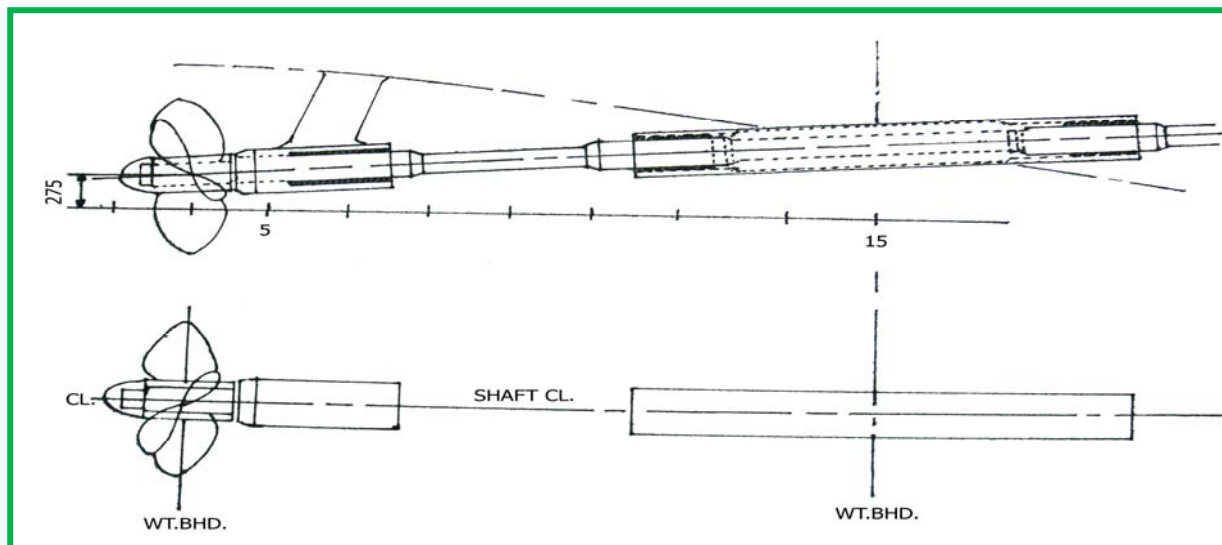
ภาพที่ ๖ แสดง ADJUSTING SCREW แบบต่าง ๆ

ภาพที่ ๗ แสดงการติดตั้ง Adjusting Screw สำหรับปรับแต่งโยงโย่

จากภาพที่ ๗ แสดงการติดตั้ง Adjusting Screw ซึ่งจะต้องดำเนินการติดตั้งให้เพียงพอที่จะสามารถปรับแต่งโยงโย่ได้ครบถ้วนทุกทิศทาง

- กำหนดตำแหน่งกึ่งกลางความยาวของกระบอกลัดให้ตรงกับกึ่งกลางของตำแหน่งจริงที่ตัวเรือ (จากแบบ)
- ปรับระดับกระบอกลัดพร้อม JIG ขึ้นโดยปรับองศาให้อยู่ในแนวขนานกับ SHAFT CL. โดยใช้เครื่องมือวัดมุม พร้อมอุปกรณ์ เช่นเดียวกับการทำแนวเพลลาที่ท้ายเกียร์
- เมื่อยกกระบอกลัดขึ้นเกินกึ่งกลางแล้วซึ่งลวดและปรับแต่งให้ได้องศาตามแนวเพลลาเพื่อเปิดเปลือกเรือไล่ตามขอบของกระบอกลัด ปรับสูงขึ้นให้แนวกึ่งกลางของกระบอกลัดอยู่ที่กึ่งกลางของเส้นลวด ให้เปลือกเรือห่างจากกระบอกลัด ตลอดความยาวโดยรอบ

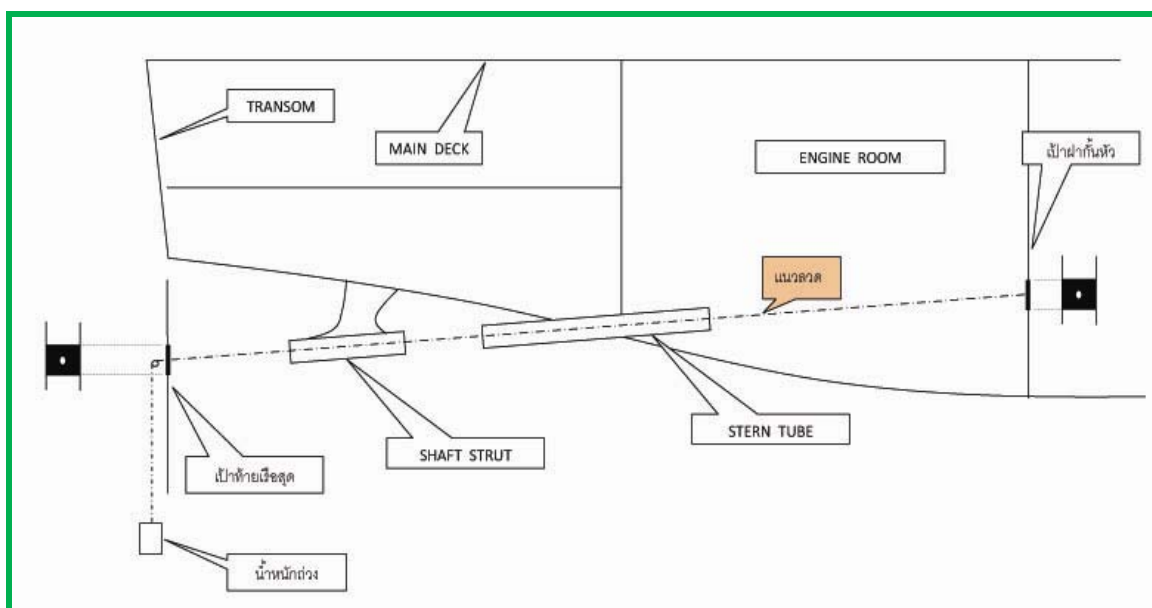
ภาพที่ ๘ แสดงการวางตัวของเพลลาใบจักร

- ขนาดช่องเปิดของเปลือกเรือ ควรมีขนาดโตกว่ากระบอกดีฟุตประมาณ 5 มม. ขนานกันโดยรอบเพื่อความสะดวกในการเชื่อม

๖.๑๑ ติดตั้งกระบอกดีฟุตและโยงโย่โดยการเชื่อมเล็งศูนย์

- อุณหภูมิของอากาศในการเชื่อม
- เทคนิคการตั้ง (SETTING) กระบอกดีฟุตก่อนเชื่อม ต้องตรวจสอบปริมาณแนวเชื่อมและทิศทางการวางตัวของแนวเชื่อม โดยทั่วไปแนวเชื่อมจะมีปริมาณมากบริเวณส่วนล่างด้านหน้าและด้านบนส่วนท้ายของกระบอกดีฟุต โดยเมื่อเชื่อมเสร็จแล้วจะพบว่า ด้านหน้ากระบอกดีฟุตจะถูกดึงให้ต่ำลงจากระดับที่ตั้งไว้ประมาณ ๕ มม. และด้านท้ายกระบอกดีฟุตจะถูกดึงให้สูงขึ้นจากระดับที่ตั้งไว้ประมาณ ๕ มม. ซึ่งตัวเลขเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์ของผู้ปฏิบัติและจะถูกนำไปใช้ในการตั้งค่าเริ่มต้นก่อนการเชื่อมต่อไป
- การเดินแนวเชื่อม (ผู้เชื่อมและผู้ควบคุมการเชื่อม) ต้องวางลำดับการเชื่อม (SEQUENCE) ให้รอบคอบรัดกุม
- ไม่เดินแนวเชื่อมยาวเกินไปเพื่อป้องกันความร้อนสะสมมากเกินไป ซึ่งจะทำให้เนื้อโลหะหดตัวมากเมื่อเย็นตัวลงสู่อุณหภูมิห้อง

- การตรวจสอบแนวแกนเพลาลอดกระบวนการเชื่อม เพื่อสังเกตว่าการขยายตัวและหดตัวของแนวเชื่อมส่งผลให้กระบอกตีฟุต เกิดการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งและทิศทางการวางตัวอย่างไร เพื่อใช้ลักษณะการดิ่งที่เกิดจากจากแนวเชื่อมช่วยดึงกลับไปยังตำแหน่งและทิศทางการวางตัวที่ถูกต้อง

ภาพที่ ๙ แสดงตำแหน่งเป่าที่ผนังหน้าห้อง ตรวจจับ เป่าท้ายเรือสุด กระบอกตีฟุต และโยงโย่

ภาพที่ ๑๐ แสดงการตรวจสอบศูนย์กระบอกตีฟุตขณะติดตั้ง(การเชื่อม)

๖.๑๒ ทาสุนัขและติดตั้งเรือบแบร์ริงและแบร์ริงรองรับเพลลาทุกตัว

- ทุกอุปกรณ์ที่ทำการติดตั้งดำเนินการเช่นเดียวกันกับการติดตั้งระบบอกตีฟุต

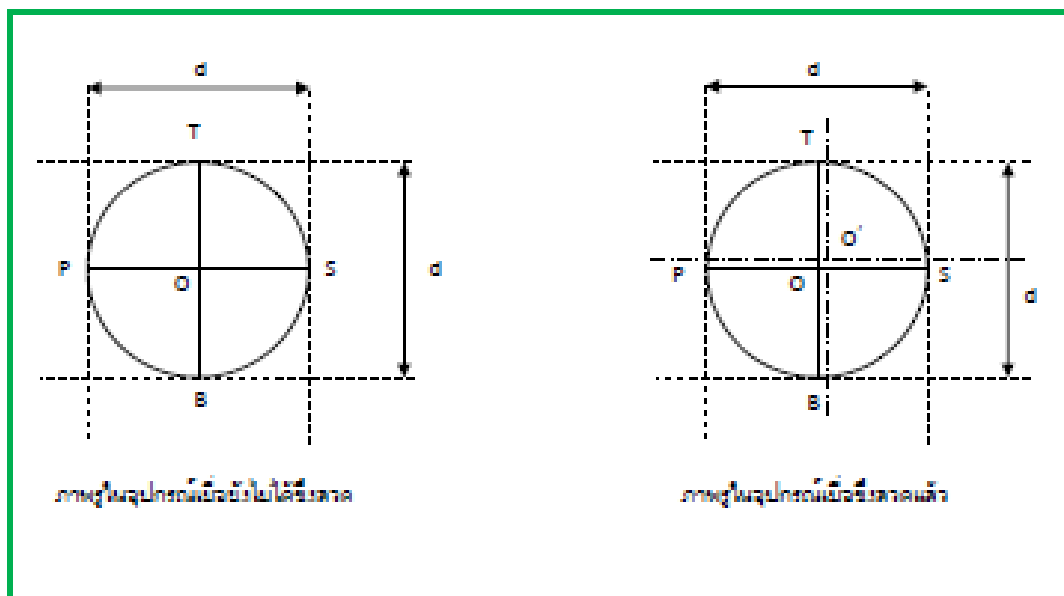

ภาพที่ ๑๑ เครื่องมือตรวจสอบระยะเยื้องศูนย์กลาง

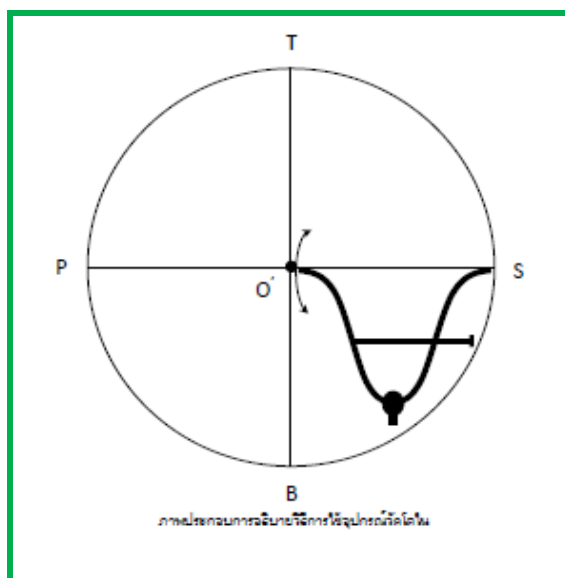
จากภาพที่ ๑๑ ทางด้านซ้ายมือเป็นเครื่องมือตรวจสอบขนาดโตนอกของอุปกรณ์(Outside Spring Caliper) เช่นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพลลาใบจักร ส่วนทางด้านขวามือเป็นอุปกรณ์ตรวจสอบขนาดโตในของอุปกรณ์(Inside Spring Caliper) เช่นกระบอกเพลลา กระบอกตีฟุต เป็นต้น สำหรับการตรวจสอบสุนัขเพลลาใบจักรในงานสร้างเรือบนั้นจะเป็นการวัดระยะห่างระหว่างผนังด้านในของกระบอกตีฟุตหรืออุปกรณ์อื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ในสองมิติคือในแนวตั้งและแนวระดับ

จากภาพที่ ๑๒ แสดงการวางตัวของอุปกรณ์โดยมี จุด O เป็นจุดที่เส้นศูนย์กลางของอุปกรณ์ผ่าน ส่วนจุด O' เป็นจุดที่เส้นศูนย์กลางเพลลาผ่าน โดยมีขนาดโตในของอุปกรณ์เท่ากับ d เพราะฉะนั้นถ้าอุปกรณ์ที่พิจารณาได้รับการติดตั้งได้ศูนย์กลาง จุด O และจุด O' จะต้องซ้อนทับกันพอดี ทำให้ระยะ PO,SO,TO และ BO มีค่าเท่ากับคือ $d/2$

แต่ถ้าศูนย์เพลลาและศูนย์ของอุปกรณ์ไม่ซ้อนทับกันพอดี(ไม่ได้ศูนย์) เราจะหา ศูนย์กลางของอุปกรณ์ได้โดยการใช้ค่าเฉลี่ยกล่าวคือมีค่าเท่ากับผลรวมของระยะในแนว เส้นผ่าศูนย์กลางแล้วหารด้วย ๒ เช่น $(PO' + SO')/2$ ซึ่งเป็นค่าในแนวระดับ หรือ $(TO' + BO')/2$ ซึ่งเป็นค่าในแนวตั้ง

ภาพที่ ๑๒ แสดงการวางตัวของเรือนแบริง(อุปกรณ์)และศูนย์เพลลา

ภาพที่ ๑๓ แสดงวิธีการตรวจสอบระยะด้วยเครื่องมือวัดขนาดโตโน

จากภาพที่ ๑๓ แสดงการใช้เครื่องมือวัดโตโนในการตรวจสอบระยะห่างระหว่างผนังของเรือนแบร์ริงกับเส้นลวดแนวแกนเพลลา จากภาพให้วงกลมโตโนของเรือนแบร์ริง โดยมีเส้น PS และ TB เป็นเส้นผ่าศูนย์กลางในแนวระดับและแนวตั้งตามลำดับ ให้จุด O' เป็นจุดที่เส้นลวดแนวแกนเพลลาผ่าน ในการวัดระยะเราจะใช้เครื่องมือวัดโตโน โดยจับให้ขาของเครื่องมือข้างหนึ่งตั้งแนบกับผนังเรือนแบร์ริง ขาอีกข้างหนึ่งออกไปสัมผัสพอดีเส้นลวดดังกล่าว วิธีการก็คือให้ขยับขาเครื่องมือวัดโตโนขึ้น-ลง ตามลูกศรในภาพฯ แล้วใช้ความรู้สึกว่าสัมผัสพอดี ไม่ทำให้เส้นลวดเสียแนวหรือขยับตัวหนี เมื่อได้ที่แล้วนำเครื่องมือไปตรวจสอบระยะจากไม้วัดอีกครั้งหนึ่ง ในขั้นตอนนี้ต้องระวังอย่าให้เครื่องมือขยับตัวเปลี่ยนระยะ จากภาพเป็นการตรวจสอบระยะ SO' และในทำนองเดียวกันกับการตรวจสอบระยะ PO', TO' และ BO' เมื่อได้ค่าเหล่านี้มาแล้ว นำมาหาตำแหน่งจุดศูนย์กลางของเรือนแบร์ริง

ในแนวระดับจุดศูนย์กลางเรือนแบร์ริง O จะมีระยะห่างจากผนังเรือนแบร์ริงทั้งขวาและซ้ายเท่ากับ

$$PO = SO = (PO' + SO') / 2$$

ในทำนองเดียวกันในแนวตั้ง

$$TO = BO = (TO' + BO') / 2$$

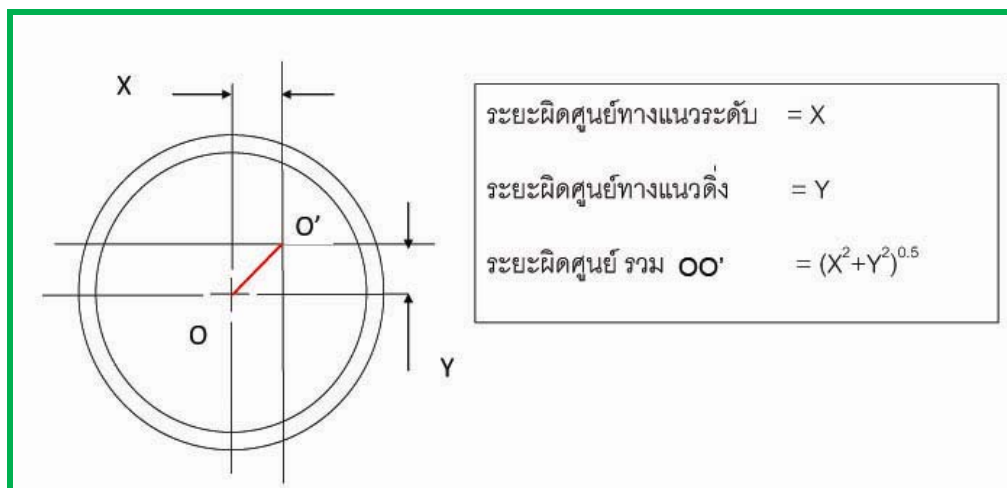
ในขั้นตอนต่อไป เป็นการหาค่าระยะผิดศูนย์ในแต่ละแนว
ในแนวระดับ

$$X = PO' - PO = SO' - SO$$

ในแนวตั้ง

$$Y = TO' - TO = BO' - BO$$

แล้วจึงนำค่า X และ Y ไปหาค่าอัตราผิดศูนย์รวมในลำดับต่อไป

ภาพที่ ๑๘ แสดงภาพการตรวจสอบระยะเยื้องศูนย์

จากภาพที่ ๑๘ แสดงการตรวจสอบระยะเยื้องศูนย์ โดยให้จุด O เป็นจุดศูนย์กลางของอุปกรณ์ และจุด O' เป็นจุดในแนวเส้นศูนย์กลางเพลลาที่ต้องการ ทั้งสองจุดมีความเยื้องศูนย์ในแนวระดับเท่ากับระยะ X และในแนวตั้งเท่ากับระยะ Y สิ่งที่ต้องการคือทำอย่างไรจะทำให้จุด O และจุด O' เป็นจุดเดียวกัน หรือซ้อนกันพอดี นั่นหมายความว่าเราต้องขยับอุปกรณ์ไปทางขวามือ เป็นระยะ X และขยับให้สูงขึ้นเป็นระยะ Y นั่นเอง

๖.๑๓ ประกอบเพลลาใบจักร

- ตามลำดับจากในก่อน ให้หน้าแปลนอยู่ในตำแหน่งท้ายเกียร์
- ประกอบใบจักร หน้าแปลนเพลลาใบจักร และทางเสื่อ

๖.๑๔ ติดตั้งเครื่องจักรใหญ่และเกียร์

- ยกเครื่องจักรใหญ่และเกียร์วางลงในตำแหน่งที่กำหนดตามคู่มือแยกตปปลิ่ง(VULKAN) เพื่อประกอบระหว่างเกียร์และเครื่อง หลังจากติดตั้งและยึดเข้าที่เรียบร้อยแล้ว
- ติดตั้งสลักแต่งเกลียว(Adjusting Screw) เพื่อปรับแต่งให้หน้าแปลนเกียร์และเครื่องจักรใหญ่อยู่ในแนวเดียวกัน
- นำเรือลงน้ำ ถ่วงน้ำหนักตัวเรือตามภาระจริง ปรับแต่งตัวเรือให้อยู่ในระดับสมดุล

- ปรับแต่งหน้าแปลนเกียร์ให้หน้าแปลนเกียร์อยู่ในตำแหน่งที่กำหนดในคู่มือ ให้หน้าแปลนเพลลาอยู่ห่างจากหน้าแปลนเกียร์ประมาณ 10 มม. เพื่อปรับแต่งหน้าแปลนทั้งสองขนานกันโดยรอบ
- เจาะยึดเกียร์ กวดสลักให้เรียบร้อย
- ปรับเครื่องยนต์เข้าหาเกียร์แล้วหมาย เจาะยึดแม่ท่ (MOUNT)
- เท Chock fast ยึด Mount กวดสลักแทนเครื่อง
- ประกอบดัดปลิ่ง(VULKAN) เข้าที่ระหว่างเกียร์กับเครื่อง

๖.๑๕ ทาศูนย์เพื่อประกอบหน้าแปลนเพลลาเข้ากับหน้าแปลนเกียร์(เรือลอยน้ำ)

- คลายซิลกันน้ำที่เพลลาใบจักรเล็กน้อย
- เลื่อนเพลลาใบจักรให้เข้าชิดกับหน้าแปลนเกียร์
- กวดสลักยึดหน้าแปลนทั้งสองให้เรียบร้อย
- ปรับแต่งชุดซิลกันน้ำเข้าที่เดิมให้เรียบร้อย

๗. เอกสารอ้างอิง

- ๗.๑ คู่มือซ่อมและหาตุนยเพลลาใบจักร ของกรมพัฒนาการช่าง กรมอุทการเรือ โดย น.อ.สมหมาย ใช้สมบูรณ์
- ๗.๒ มอร.220-0003-3936 “การตั้งตุนยเพลลาใบจักรและระบบขับเคลื่อนเรือ”
- ๗.๓ คู่มือและเอกสารกำกับอุปกรณ์จากบริษัทผู้ผลิต
- ๗.๔ แบบสร้างและติดตั้งอุปกรณ์ดังนี้
- MAIN PROPULSION MACHINERY FOUNDATION
  - MACHINERY ARRANGEMENT
  - SHAFTING ARRANGEMENT
  - ENGINE ROOM ARRANGEMENT
-